

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **I.**, so sídlom v K. (pôvodne A., so sídlom v K.), proti žalovanej **K.**, so sídlom v P., zastúpenej P., so sídlom v P., **o určenie vlastníckeho práva s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11 C 205/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. apríla 2010 sp. zn. 16 Co 39/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej trovy dovolacieho konania v sume 74,61 €, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia do troch dní, do rúk alebo na účet P.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 11. decembra 2009 č.k. 11 C 205/2008-230 určil, že žalobkyňa je vlastníkom prístavku (v ktorom sa nachádza schodište, výťahy, výťahové šachty), ktorý je znázornený v prílohe znaleckého posudku M. G. č. X. pod foto č. 1 ako „schodište a výťahy“ a ktorý je súčasťou nehnuteľnosti s. č. X. - starej mraziarenskej kocky zapísanej na LV č. X. k. ú. P. a ktorý sa nachádza na parcele KN č. X. - zastavané plochy a nádvoria zapísanej na LV č. X. k. ú. P.. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Vyslovil, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z pôvodnej projektovej dokumentácie a znaleckého posudku G. vyplynulo, že tzv. prístavok, ktorý obsahuje výťahové šachty a schody, je súčasťou starej mraziarenskej kocky (budovy s. č. X.). Prístavok prechádza až do podkrovia starej mraziarenskej kocky (SMK), má šesť nadzemných podlaží prepojených na SMK. Súd sa stotožnil so záverom znalca, že prístavok nie je možné oddeliť od SMK bez jej znehodnotenia, ktoré predstavuje znemožnenie vertikálnej

komunikácie medzi jednotlivými podlažiami v budove. Je jeho súčasťou, teda súčasťou budovy s. č. X.. Charakteristikou súčasti veci je jej neoddeliteľnosť, ktorou sa nerozumie len fyzická neoddeliteľnosť, ale aj funkčná a dokonca aj estetická alebo iná. Za znehodnotenie sa potom považuje stav, keď hlavná vec v porovnaní so stavom pred oddelením jej súčasti, slúži svojmu pôvodnému účelu menej kvalitne alebo mu nemôže slúžiť vôbec. V danom prípade SMK bez prístavku sa nemôže vôbec užívať, je nefunkčná. Súčasť veci sa prevádza aj s vecou hlavnou, nie je samostatným predmetom právneho vzťahu, je vždy vo vlastníctve veci ako celku, nemusí byť ani špecifikovaná v zmluve o prevode hlavnej veci, pretože prevod sa v každom prípade vzťahuje aj na ňu. V predmetnej kúpnej zmluve, ktorou (pôvodná) žalobkyňa nadobudla vlastníctvo k SMK bol odkaz na znalecký posudok so špecifikáciou prevádzanej nehnuteľnosti, pričom aj v samotnej zmluve sa ako predmet prevodu uvádzajú aj schody, výtahy a výtahová šachta. Na základe uvedeného považoval súd za dôvodné žalobe vyhovieť. Iná však bola situácia v súvislosti s nakladacou rampou, ktorá bola taktiež predmetom žaloby. Súd uzavrel, že nakladaciu rampu je treba považovať za stavbu. Ako stavba rozhodne nie je súčasťou pozemku. Z hľadiska jej funkčného určenia ju možno považovať za príslušenstvo hlavnej stavby, k čomu dospel aj znalec. Ten konštatoval, že terajšia nakladacia rampa sa líši od pôvodnej, ktorá podľa projektovej dokumentácie mala šírku len 3,3 m, pričom v súčasnosti je široká 8 až 9,3 m. V minulosti bola postavená nová nakladacia rampa, ktorej vlastníkom sa stal jej stavebník, rozhodne nie žalobkyňa. Vychádzajúc z charakteristiky príslušenstva veci, v prípade jej prevodu musí byť v zmluve príslušenstvo veci špecifikované. V danom prípade nakladacia rampa nebola predmetom kúpnej zmluvy žalobkyne, toho si žalobkyňa musela byť vedomá, pretože v kúpnej zmluve v článku 5, bodu 2. ods. 3 sa predajca zaviazal, že bude vyvíjať činnosť, aby kupujúca mohla v budúcnosti nadobudnúť vlastnícke právo k nakladacej rampe. Žalobkyni nesvedčil žiadny titul nadobudnutia vlastníctva, preto v tejto časti súd žalobu zamietol. Žalobkyňa mala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože sa ňou vytvoril pevný základ pre právne vzťahy účastníkov a predíde sa prípadným žalobám na plnenie. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 22. apríla 2010 sp. zn. 16 Co 39/2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd konštatoval správnosť odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu, na ktoré v celom rozsahu poukázal. V súvislosti s námietkami uvedenými v odvolaní poukázal na to, že okresný súd správne zistil skutkový stav, správne vyvodil

právne závery a vo veci aj správne rozhodol. K odvolacím námietkam žalovanej dodal, že nie je podstatné, že okresný súd sa až v závere svojho rozhodnutia zaoberal právnym záujmom na podanej žalobe. Okresný súd správne posúdil dostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Zvyšné námietky žalovanej považoval odvolací súd za nedôvodné. K odvolacím námietkam žalobkyne čo do výroku rozhodnutia, ktorým bola v prevyšujúcej časti jej žaloba zamietnutá, odvolací súd uviedol, že sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa aj v tejto časti. Poukázal na závery vykonaného znaleckého dokazovania o tom, že nakladaciu rampu z hľadiska jej funkčného určenia možno považovať za príslušenstvo hlavnej stavby. Z toho vyplýva, že sa nejedná o súčasť hlavnej stavby. Pokiaľ žalobkyňa odkazovala na pôvodnú projektovú dokumentáciu nachádzajúcu sa v spise "T." na str. 4 pod názvom Hlavný vjazd, z tejto technickej dokumentácie nevyplýva jednoznačné tvrdenie o tom, že nakladacia rampa bola súčasťou veci. Predmetný technický popis na str. 4 pod označením "Hlavný vjazd" sa týka hlavného vjazdu do areálu bývalých mraziarní. O tom, či je rampa súčasťou hlavnej budovy, ako tvrdila žalobkyňa alebo nie, správne okresný súd pribral znalca, ktorý vykonal analýzu vzťahov a prijal záver, že nakladacia rampa sa síce nachádza pozdĺž obvodovej steny SMK, že cez túto rampu je jediný prístup do priestorov SMK, avšak nemôže to bez všetkého znamenať to, že je súčasťou SMK. Znalec jednoznačne odlišil, že nakladacia rampa má charakter príslušenstva hlavnej stavby, ktorou bola pôvodná stavba SMK. Rovnako sa vyjadril aj k tomu, že nesprávnym rozdelením tejto stavby bol vytvorený stav, kedy príslušenstvo stavby nebolo rozdelené podľa toho, ako slúži jednotlivým stavbám, ale bolo pričlenené iba k jednej stavbe. Týmto konaním bol znemožnený prístup k budove SMK, pretože tento je možný iba cez nakladaciu rampu. Vyjadril sa aj k postupu v súvislosti s nakladacou rampou do budúcnosti, keď uviedol, že je nevyhnutné z uvedenej nakladacej rampy odčleniť na užívanie spolu so SMK časť rampy, ktorá je pre tento účel nevyhnutne potrebná. Tieto zistenia nebolo možné stotožniť s tým, čo tvrdila žalobkyňa. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie v časti, v ktorej odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho zamietavej časti. Navrhla v napadnutej časti rozsudok odvolacieho súdu zmeniť a určiť, že žalobkyňa je vlastníčkou spornej nakladacej rampy. Dôvodnosť dovolania vyvodzovala z § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Uviedla, že odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal s tvrdením znalca, v zmysle ktorého pre zabezpečenie funkčnosti stavby starej mraziarenskej kocky je nevyhnutné z nakladacej rampy odčleniť na užívanie spolu so starou mraziarenskou kockou časť rampy, ktorá je

na tento účel nevyhnutne potrebná, minimálne však úsek troch modulov tejto rampy na parcele č. X. a časť parcely č. X.. To, že v reálnom čase má nakladacia rampa už inú šírku, nemôže zmeniť nič na tom, že pôvodná nakladacia rampa bola a je súčasťou hlavnej stavby. Ďalšie konštatovanie konajúceho súdu, že predmetná rampa nebola predmetom kúpnej zmluvy a nebola súčasťou stavby, bolo nesprávne. V kúpnych zmluvách sa zjavne súčasti stavby individuálne nedefinujú.

K dovolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrila žalovaná a navrhla dovolanie žalobkyne zamietnuť. Zároveň žiadala priznať trovy právneho zastúpenia, ktoré vyčíslila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie je tiež prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Pretože dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov rozsudkov uvedených v citovanom ustanovení je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 238 O.s.p. nepripúšťa.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné (teda aj dôvodné) proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľka procesné vady v zmysle § 237 O.s.p. nenamietala a tieto nevyšli najavo ani v dovolacom konaní.

Dovolací súd k námietkam dovolateľky ohľadom hodnotenia znaleckého posudku zo strany súdov uvádza, že v zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. V tejto súvislosti treba však uviesť, že aj prípadná nesprávnosť hodnotenia dôkazu nie je relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 O.s.p.), pretože účelom dovolacieho konania nie je prehodnocovanie úvah, ktorými sa riadili súdy nižších stupňov pri hodnotení dôkazov. Dovolací súd nemôže inak hodnotiť doterajšie dôkazy aj preto, že sám nemôže vykonávať dokazovanie (§ 243a ods. 2 O.s.p.), ktorým by si vytvoril podklady pre hodnotenie skutkových zistení súdov nižších stupňov. Hodnotenie dôkazov, ale ako už bolo vyššie uvedené, nemožno považovať za spôsobilý dovolací dôvod v zmysle uvedeného ustanovenia.

Pokiaľ ide o námietku dovolateľky, že súdy vec nesprávne právne posúdili (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza nasledovné. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne

závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto priznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania v sume zodpovedajúcej odmene za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu doručené súdu prvého stupňa 6. augusta 2010) podľa z § 11 ods. 1 a § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Žalovanej priznal náhradu trov dovolacieho konania v celkovej sume 74,61 € [55,49 € (1/13 výpočtového základu) + 7,21 € (režijný paušál) + uplatnená 19 % DPH v sume 11,91 €]. Dovolací súd v súlade s ustálenou praxou nepriznal žalovanej náhradu za ďalší úkon právnej služby – prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, lebo spoločnosť, ktorá ju zastupuje v dovolacom konaní, ju zastupovala už pred súdmi nižších stupňov. Náhradu trov dovolacieho konania je žalobkyňa povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovanej (§ 149 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. augusta 2012

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

